

25.03.2018 19:06, шаҳри Душанбе

Хамватанони азиз!
Меҳмонони арчманд!
Хозирини гиромӣ!

Чашни байналмилалии Наврӯз – Соли нави мардумони ориёиро, ки якҷо бо фасли баҳор, яъне айёми эҳёи табиат сарзамини мо, аз ҷумла пойтахти азизамон – шаҳри Душанберо боз ҳам дилкашу зебо гардондааст, ба кулли мардуми мамлакат ва ҳамаи сокинони пойтахти кишвари соҳибистиклоламон табрик меғӯям.

Наврӯз, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба шарофати истиклолияти давлатӣ бо тамоми гановату рангорангии он эҳё гардид, ҳоло ба чашни миллӣ давлатии мо – тоҷикон ва рамзи худшиносӣ ифтихори миллӣ, ваҳдати ҳамдили мардум ва пайванди наслҳо табдил ёфтааст. Наврӯз, дарвоқеъ яке аз кухантарин чашнҳои мардумӣ буда, таърихи беш аз шашазорсола дорад.

Тачлили Наврӯз аз қадимтарин замонҳо то ба имрӯз ҷузъи таркибии ҳастиву хувияти кавмҳои ориёӣ, аз ҷумла тоҷикон ба ҳисоб меравад.

Далели асосии умри тӯлонӣ доштани Наврӯз табиӣ будани он аст. Зеро маҳз дар арафаи Наврӯз табиат эҳё шуда, замин кабои сабз ба бар менамояд, марди дехкон ба кишти

бахорӣ оғоз мекунад ва бо умеду нияти ба даст овардани ҳосили фаровон ба замин дона кишт мекунад.

Дигар ин, ки Наврӯз айёми тавозуни байни табиат ва инсон буда, баробари дигаргунии кулӣ дар табиат рӯҳи инсонро низ ба кулӣ тағйир медиҳад ва ўро ба рӯзи неку рӯзгори обод умедвор месозад.

Наврӯз бо ҳама хусни табииву заминиаҷ намонаи як фарҳангу тамаддуни олий ба ҳисоб рафта, аз давраҳои дерин барои муҳаббату самимият ва ҳамдигарфаҳмиву ваҳдати байни инсонҳо заминаи беҳтарини маънавӣ фароҳам овардааст.

Дар робита ба ин, бояд гуфт, ки яке аз чанбаҳои асосии фалсафаи Наврӯз ба сифати чашни мохиятан оммавию мардумӣ дар баробарӣ миёни одамон зохир мегардад. Яъне Наврӯзро хурду бузург озодона чашн мегиранд ва баробар хурсандӣ мекунанд.

Наврӯзи имсола барои мо чашни таърихӣ мебошад.

Дар рӯзи ин чашни бостонӣ ва рӯзи ҷаҳонии об Мачмаи умумии Созмони Милали Муттаҳид дар ҷаласаи махсуси худ Даҳсолаи байналмилалии амал “Об барои рушди устувор, солҳои 2018-2028”-ро расман оғоз бахшид.

Ин рӯйдод дар ҳақиқат моёи ифтихори кулли мардуми Тоҷикистон аст.

Зеро ташаббуси ҷоруми кишвари мо дар сатҳи глобалӣ ва ба хоҳири ҳалли яке аз мушкилоти асосии зиндагии аҳли башар – дастрасӣ ба оби тозаи ошомиданӣ дар муддати даҳ соли оянда дар микёси сайёра амалӣ мегардад.

Вобаста ба ин, мехоҳам хотирнишон созам, ки харчанд мо дар сарғаҳи обҳои мусоффо қарор дорем, бояд ба шукронаи ин неъматӣ бузурги табиат ҳамеша сариштакор бошем ва аз захираҳои об оқилонаву сарфақорона истифода намоем.

Хамдиёрони азиз!

Шаҳри Душанбе ҳамчун маркази сиёсии давлати соҳибистиклоли тоҷикон дар рушди фарҳанги миллӣ ва таҳкими маънавияти ҷомеа нақши калидӣ дорад.

Хамзамон бо ин, сокинони пойтахти кишвари азизамон дар таҳкими давлатдорӣ миллӣ нақши арзишманд бозида, дастовардҳои Ватани маҳбубамонро дар арсаи байналмилалӣ ба таври шоиста муаррифӣ мекунанд.

Итминон дорам, ки сокинони пойтахт минбаъд низ барои татбиқи барномаҳои қабулкардаи Ҳукумати мамлакат, аз ҷумла ба хотири амалӣ гардонидани нақшаи ҷорабинҳои вобаста ба «Соли рушди сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ» саҳми арзишманду ватандӯстонаи ҳудро мегузоранд.

Имрӯз пойтахти кишварамон ба маркази тарғиби ҳунарҳои мардумӣ ва дастгириву рушди суннату ойинҳои бостонии халқамон табдил ёфтааст.

Дар ин шаҳри зебо мунтазам озмунҳои гуногун ва намоиши ҳунарҳои мардумӣ баргузор мешаванд, ки дар онҳо намунаҳои ҳунарҳои мухталифи халқӣ аз шаҳру ноҳияҳои мамлакат ба намоиш гузошта мешаванд.

Меҳоҳам бо каноатмандӣ изҳор намоям, ки ин иқдоми хуб, хусусан, дар давраи омодагӣ ба наврӯзи имсола ва рӯзҳои тачлили он густаришу вусъати бештар пайдо кард.

Итминон дорам, ки қулли мардуми кишвар, аз ҷумла сокинони бонангу номуси шаҳри Душанбе бо шукронаи соҳибхитиёриву соҳибватанӣ, сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва ваҳдати миллӣ дар оянда низ ба хотири таҳкими иқтисодӣ иқтисодии давлатамон, ободиву пешрафти Ватани маҳбубамон, рӯзгори боз ҳам осудаи ҳар як оилаи Тоҷикистони азизамон бо ҳисси баланди милливу ватандорӣ саъю талаш хоҳанд кард.

Дар ин лаҳзаҳои бисёр фарахбахши идона бори дигар қулли мардуми шарифи Тоҷикистон ва ҳамаи сокинони пойтахтро ба ифтихори Наврӯз - чашни бузурги миллӣ ва Соли нави аҷдодиамон табрик гуфта, ба ҳар яки шумо тандурустиву сарбаландӣ, иқболи нек ва рӯзгори пурфайз орзу менамоем.

Наврӯзи фархундапай муборак бошад, ҳамдиёрони азиз!

<http://president.tj/node/17377>